

ΕΡΩΤΙΚΑ.

1. Τὴν ἀνοιξιν μιᾷ μέρῃ
Ἐκεῖ που τραγουδοῦσα,
Ψηλ' ἀπὸ τὸν αἰθέρα
Κατέβηκεν ἡ Μοῦσα
 Ἡ ψάλτρα Ἐρατώ.
Καὶ λέγ', ἡ Ἀφροδίτη
Ὅπου τὸν κόσμ' ὀρίζει,
Πισὸν της σὲ κηρύττει,
Καὶ ψάλτην σὲ ψηφίζει
 'Σ τὴν γῆν ὅπου πατῶ.
Καὶ θέλει, ὅσω ζήσης,
Νὰ ζῇς 'ς τὸν ὀρισμότης,
Κ' εἰς τὸ ἐξῆς ν' ἀρχίσης
Αὐτὴν καὶ τὸ Μωρότης
 Γλυκὰ νὰ τραγουδῇς.
Καί δι' αὐτὴν τὴν χάρι
Σὲ τάζει, λέγει, ἄλλη:
Νὰ ἔλθῃ σὰν 'ς τὸν Πάρι
Μὲ ὅλα της τὰ κάλλη
 Τυμνὴ, νὰ τὴν ἰδῇς.